Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

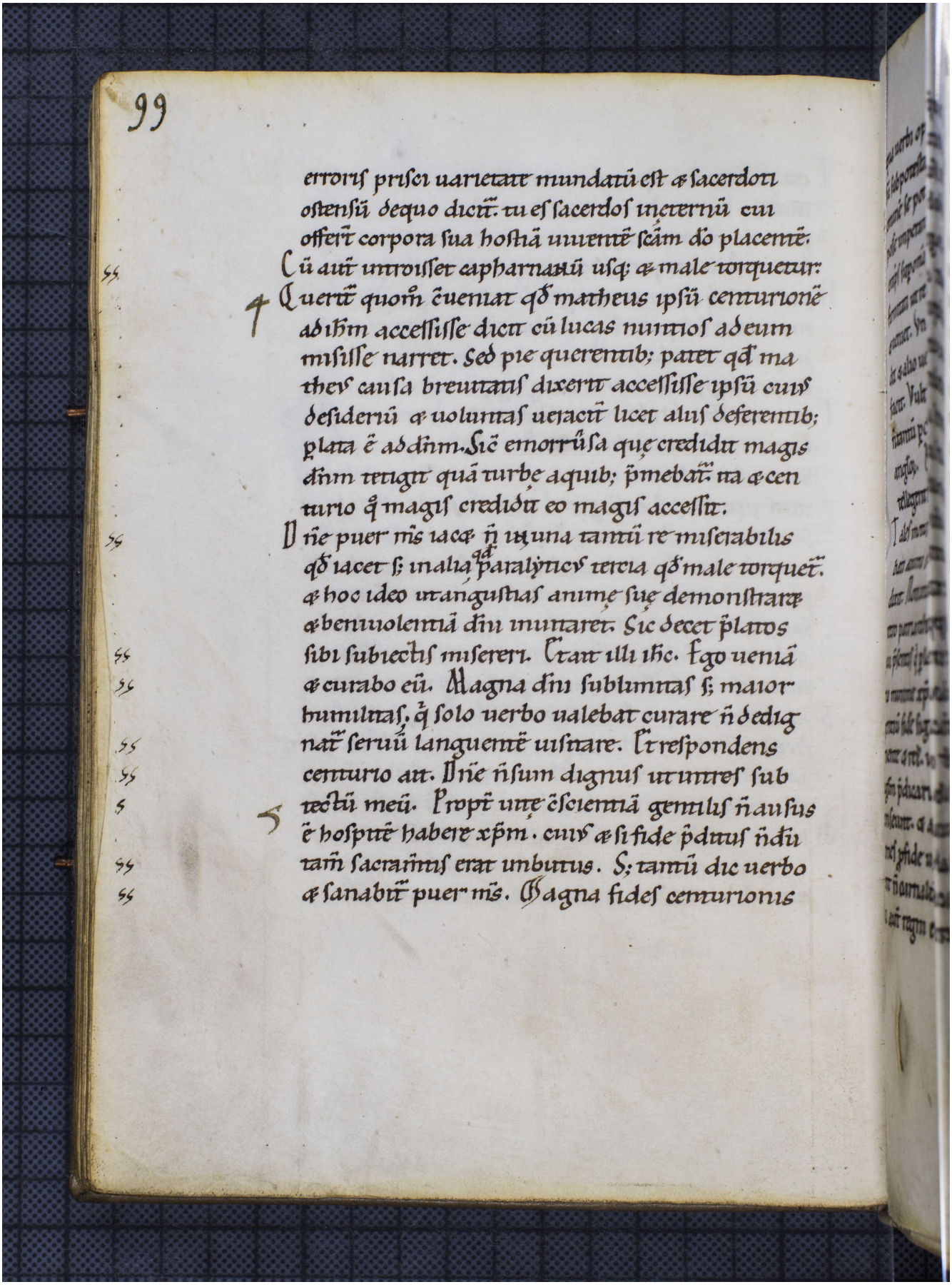

99

erroris prisci uarietate mundatū est & sacerdoti
ostensū de quo dicit. tu es sacerdos in eternū. cui
offert corpora sua hostiā uiuentē scām do placentē.
Cū aut introisset capharnaū usq; & male torquetur.
Quert quom cueniat qd matheus ipsū centurionē
ad ihm accessisse dicit cū lucas nuntios ad eum
misisse narret. Sed pie querentib; patet qd ma
thei causa breuitatis dixerit accessisse ipsū cuius
desiderū & uoluntas uelacit licet alius deferentib;
plata ē ad dnm. Sic emorrūsa que credidit magis
dnm tetigit quā turbe aquib; pmebat. na & cen
turio q magis credidit eo magis accessit.
Dne puer ms iacet in uno tamū re miserabilis
qd iacet s; in alia qd paralyticus tertia qd male torquet.
& hoc ideo ut angustias anime sue demonstrare
& benuolentiā dni mutaret. Sic decet platos
sibi subiectis misereri. Ait illi ihc. Ego uenia
& curabo eū. Magna dni sublimitas s; maior
humilitas. q solo uerbo ualebat curare ñ dedig
nat seruū languentē uisitare. Et respondens
centurio ait. Dne ñ sum dignus ut intres sub
tectū meū. Propt unde ēscientiā gentilis ñ ausus
ē hospitē habere xpm. cuius & si fide pditus ñ di
tam sacramtis erat unbutus. S; tamū dic uerbo
& sanabit puer ms. Magna fides centurionis